

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. 34. Passer [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Passer.

Passer.

Passer montanus.

Passer stultus.

Passer Canariinigel.

Canarius.

Passer domesticus.

Solitarius.

Passer Sylvestris.

ringelspatz.

Passer domesticus. alius.

Passer falvus.

maculatus.

Passer albus.

P. Albicilla.

Passer montanus. alius.

Passerculus.

Brachijurus.

Passeris species.

etri-
mum.

nerati-
exercit.
9.

Alaron,
nichol.
f. c. 10.

rist. 4.
Gener.

Acta

m Pl
N. l.
G. 38
nim
depla

Inge
o Al
A. l.
19.

p Id
Var.
l. 13
q Ac
i. E
Ind.

Inim
tia.
r Be
Aug
c. 33
sdel
l. 6.

Aetas pasferum diuersimode definitur. Mares negantur anno diutius uiuere, argumento, quia nulla ueris initio adpareat nigrigudo in rostro, quae ab aestate incipit. Foeminis longiusculum spatium ait Plinius. *m* Albertus id a tempore coitus computat. Scaliger *n* nullum excedere bimatum uerisimile esse credit. Ex illis, inquit, parum captatur, minimum capitur, foecundissimi sunt frequentia non magna. Aldrouandus eam ad quadriennium extendit, quod columbae etiam salacissimae decimum sextum imo plures adtingant. Cognoscitur aetas ex rostro, cinereum hoc et circa fauces croceum iuuenibus, nigrum ac durum prouectis. *Vox* eorum apud Graecos est *ερεθίζεν*, quod stridere uertitur. Apud Homerum *τερίζεν*, apud auctorem Philomela pipere. Rhadiius cantillare dixit. Cum gradiuntur, saliant.

Ingenium si adtendas, ita sunt timidi, o ut saepe a somno excitentur, ad domorum fastigia concurrunt, ut a suspectis casibus reddantur alieni, qui multis periculis probantur obnoxii. Visus *p*, qui ab accipitre impetus in Xenocratis finum confugit. Taprobanenses *q* in alto mari emisfos terram petitori sequuntur. Euadunt interdum ita domestici, ut ad puerorum manus uocati aduolent. Ad noctuam confugere, dum aucupis artes effugere conantur, quod Orus Apollo prodidit, falsum. Quid iis cum nocturnis auibus?

Gerunt et *inimicitias* cum uulture, *r* mustela et aliis. Calamodyles, qui ex pasferum genere esse uidetur, folio *s* cedri perit. Pestem

a milio atque panico, sturnorum pasferumue agmina scio abigi herba, cuius nomen est ignotum, in quatuor angulis segetis defossa, mirum dictu, ut omnino nulla auis intret, inquit Plinius, eodem referente *u* multi ad remedia eiusdem segetis rubetam noctu aruo circumferri iubent, priusquam sarriatur defodique in medio inclusam uasē fictili, ita nec pasferem nec uermem nocere, sed eruendam, priusquam metatur, alas amarum fieri.

Visus pasferum in cibis rarus. Galenus tamen eos alibi cum columbis, perdicibus et phasianis inter cihos adtenuantes numerat. Alibi autumno maxime laudabilem carnem habere testatur et Suidas in deliciis habitas prodit. At Platina *x* ob nimiam caliditatem male alere, difficulter concoqui et libidinem excitare ponit. Inuenere et in remediis locum. Caro uenerem *z* excitat et rite epilepticis, tympaniticis, renum *a* calculo uel articulorum uitio laborantibus praescribitur. Idem de cerebellis et ouis prodidere scriptores. Adeps Nicolai ad tophos emplastro inseritur. Fimus faciem purgat, quae facultas ex maribus agnoscitur, *b* quod guttatim albis et nigris punctulis distinguantur. Idem cum uino potus uirgam erigit. Cum sputo hominis inlitus uarices extirpat, cum adipe porcino inunctus alopeciam sanat. Stomachum exsolutum et nauseabundum *c* inspersus conrigit. Cum oleo calefacto proximae *d* auriculae infusus dolorem dentium pellit. Cinis denique pullorum utiliter ad eundem infricatur.

De Pasferibus in specie.

PVNCTVM I.

De Pasfere Albo, Flauo, Maculato, Albicilla et Montano.

Pasfer *albus* totus est candidus, rostrum pedesque, quae partes flauae sunt, si excipias. Oculorum etiam nigram pupillam lutea iris ambit.

Flauus ad Aldrouandum delatus totus erat flauus praeter oculos, qui nigri. Supra per dorsum, caput, alas et caudam ad castrum